

رسانه دینی و مشکل بازنمایی زن

به تازگی پس از تماشای چندمین بار «آژانس شیشه‌ای» و دقت در پرداخت شخصیت فاطمه (همسر حاج کاظم) توسط کارگردان، به این نکته پی بردم که می‌توان به این از نسبت زن و رسانه دست مدلی از مفسدات و تبعات حضور یافت که نه مفسدات و تبعات باشد ابزاری زن در رسانه را داشته باشد و نه ساحت هنر و رسانه از زنانگی و وجوده تأثیرگذار آن محروم شود. مدلی که ابراهیم حاتمی کیا در این شاهکار سینمایی کار کرده است. ما در «آژانس شیشه‌ای» شاهد نقش و حضور محوری یک زن در روایت فیلم هستیم، بی‌آنکه هیچ تصویری از این شخصیت در هیچ‌یک از سکانس‌های فیلم ببینیم. فاطمه در «آژانس شیشه‌ای» نمادی از زن به مثابه همسری تمام‌عیار است که مخاطب تمام محبوبیت ناشی از آرمان‌خواهی قهرمان داستان (حاج کاظم) را مدبون او می‌داند. فاطمه در متن فیلم حضور دارد، اما ظهور ندارد. شخصیت پردازی فاطمه در «آژانس شیشه‌ای» به یقین می‌تواند پایه نظریه پردازی و طراحی الگوی مطلوب پیوند زن و رسانه دینی باشد.

یکی از مسائل مهم و اساسی در حیطه مفهومی رسانه دینی همواره موضوع زن بوده است. در نسبت میان زن و رسانه دینی پرسشی محوری وجود دارد و آن هم نحوه و کیفیت بازنمایی زن به مثابه کنشگر فعلی در رسانه است. در پاسخ به این سوال طیفی از دیدگاه‌ها و رویکردهای مختلف مطرح شده‌اند و هرکدام به بعدی از ابعاد این مسئله پرداخته‌اند. طیفی از دیدگاه‌ها با حذف حضور زن به مثابه کنشگر از رسانه قرابت و سازگاری بیشتری داشته‌اند و مفسده ناشی از آن را پایه استدلال خود قرار می‌دهند. طیف دیگر بر ضرورت پیوند زن و رسانه تأکید کرده‌اند و ناممکنی رسانه بدون جذابیت‌های زنانه را مطرح می‌کنند.

دال مرکزی گفتمان مخالفت با حضور زن در رسانه، تعارض ذاتی رسانه و ارزش‌های زن تراز است. رسانه بنا به میل ذاتی خود از زن تقاضای ابزار و ظهور جذابیت‌های زنانه برای افزایش ضریب نفوذ و تأثیر پیام دارد، اما ارزش‌های زنانه بر پوشیدگی و عدم تبرج زن تأکید می‌کند. این دو هرگز با یکدیگر قابل جمع نیستند. دال مرکزی گفتمان موافقت با حضور زن در رسانه، مفهوم «رسانه جذاب» و الزامات ساختاری آن است. در این گفتمان اساساً رسانه با جذابیت تعریف می‌شود و عناصر جذابیت در رسانه نیز معلوم و معروف‌اند!

هیچ‌یک از این دو دیدگاه به تنها یکی قابلیت حل مشکله موجود را ندارند و دیدگاه سومی باید به عرصه نظریه پردازی در این زمینه گام بگذارد. حذف زن از ساحت هنر و رسانه به معنای پاک‌کردن کامل صورت مسئله و نادیده‌گرفتن تأثیر روایت‌های زنانه در مهندسی و انتقال پیام به مخاطب است، اگرچه مفسدات و تبعات اخلاقی استفاده ابزاری از جذابیت‌های زنانه در رسانه نیز موضوع مهم و قابل توجهی است.

خورشیدنوشت: ۱

